

Bemærkninger til foranstaaende Forslag.

1.

De af Politiadvokaten nævnte Punkter lyder ordret saaledes:

Det kan formentlig slaas fast:

A. *Opkøberne,*

- at Udvalget ikke selv har antaget Opkøbere eller afregnet med de enkelte Opkøbere,
- at de 2 private Eksportørgrupper har anvendt — delvis for egen Regning — Personer, der ikke kan betegnes som „anerkendte Eksportører“,
- at anerkendte Eksportører, der ikke havde Tilknytning til nogen af de tre Grupper, var udelukket fra at faa Andel i Statsopkøbene,
- at Udvalgets Redegørelse til Landbrugsministeren, Bilag 11, paa dette Punkt giver et aldeles fejltagtigt Billede af Forholdene.

B. *Entreprisesummerne,*

- at Udvalgets forskellige Medlemmer afgiver usikre og indbyrdes modstridende Forklaringer med Hensyn til, hvorvidt den Betaling af 16 Kr. 30 Øre pr. Kreatur, som Udvalget i Marts Maaned 1934 havde tilstaaet Eksportørerne ved Udførsel af Kreatur til Tyskland, skal betragtes som „Entreprisesum“, eller hvorvidt en Efterregulering af Beløbet senere skal finde Sted, saafremt Udvalget formener, at dette Beløb væsentlig overstiger, hvad der tilkommer Eksportørerne som et rimeligt Vederlag for deres Arbejde og til Dækning af Udgifterne,
- at der bl. a. under Hensyn til, at der intet findes anført herom i Udvalgets Forhandlingsprotokol, synes at være megen Føje til at antage, at der fra første Færd har foreligget et almindeligt Entrepriserforhold, og at det altsaa ikke har været Meningen, at et eventuelt Overskud skulde afleveres.

C. *En Post paa 3 Kr. 75 Øre for „Afl levering og Udladning“*

- at denne Post formentlig maa være urigtig.

Paa 4 Foliosider søger Ministeren for Landbrug og Fiskeri at bortforklare disse Punkter og skriver til Slut:

„Ved at meddele foranstaaende skal man anmode Justitsministeriet om at foranledige, at foranførte maa blive taget i Betragtning under de kommende Forhør.“

Denne Skrivelse fra Landbrugsministeren ændrede straks Undersøgelsens hele Karakter. Politiadvokaten meddelte umiddelbart efter Valdemar Thomsens Forsvarer, Højesteretssagfører Heilesen, at Anklagemyndigheden *ikke* — paa samme Maade som i de hidtil afholdte Retsmøder — vilde lede Sagens Oplysning med Hensyn til den Del af Sagens Behandling, der derefter forelaa. Daværende Justitsminister Zahle udtalte den 9. November 1934 (Sp. 1263—64):

„Det, der her vil blive stillet Forslag om fra Rigsadvokatens Side, er *ikke* et Injuriesøgmaal, hvor det vil blive paalagt den ene Part, altsaa det ærede Medlem Hr. Thomsen, at bevise alt, hvad han har sagt. Nej, det er en offentlig Undersøgelse i Henhold til Retsplejelovens § 725, hvor man med hele Retsapparatet søger at skaffe Klarhed i hele Sagen, saaledes at den, der er skyldfri, gaar fri ud af den, og den, der i denne Sag overhovedet har paadraget sig noget Ansvar, faar dette Ansvar, men det bliver ikke rettet særligt mod nogen enkelt.“

Det fremgaar derefter tydeligt, at Anklagemyndighedens Optræden er i Strid med det Grundlag, Sagen oprindeligt blev anlagt paa, og af Politiadvokatens Meddelelse, umiddelbart efter Landbrugsministerens Skrivelse, fremgaar det ligeledes, at Sagen fuldkomment ændrede Karakter.

Endelig skal henvises til Dommens Udtalelse vedrørende dette Spørgsmaal:

„Det skal endvidere nævnes, at Landbrugsministeriet, der maa antages at være bekendt med samtlige under Sagen fremdragne Forhold i alle Enkeltheder, har erklæret sig tilfreds med Udvalgets hele Virksomhed. Herefter maa det da statuere sig som Undersøgelsens Resultat, at ingen af Sigtelserne kan opretholdes.“

Noget bedre Bevis for, at Ministeren ved sin Indgriben ikke alene har ændret Sagens Karakter, men at han tillige dermed har øvet politisk Indflydelse paa Dommens Udfald, kan næppe ønskes.